

да се наговори съ заведующия сполариума, за да му прѣдаде тѣлото ѝ, а той послѣ да го прѣдаде на Виниция.

III.

Въ врѣмето на Нерона бѣше влѣзло въ обичай да се даватъ вечерни прѣдставления, както въ цирка, тѣй и въ амфитеатра, макаръ само въ рѣдки случаи. Близкитѣ на цезаря обичахъ тия прѣдставления, защото слѣдъ тѣхъ се устроявахъ пиршества, които се продължавахъ до сутринята. Макаръ народа да бѣше прѣситенъ отъ лѣнието на кърви, но, при все това, когато се прѣсна слуха, че е приближилъ края на игритѣ и че послѣднитѣ християни ще погинѣтъ на вечерното прѣдставление, безбройни тѣлпи се събрахъ въ амфитеатра. Близкитѣ на августи се явихъ всички като единъ човѣкъ, защото прѣдполагахъ, че това прѣдставление ще бѣде необикновено и че цезарь ще си устрои злѣлище отъ страданията на Виниция. Тигелинъ криеше какъвъ видъ мъжки сж измислени за невѣстата на младия трибунъ, но това само увеличаваше общото любопитство. Ония, които нѣкога бѣхъ виждали Лигия у Авла Плавция, разказвахъ чудеса за нейната хубостъ. Други занимаваше въпроса, дѣйствително ли ще я видѣтъ днесъ на арената, защото ония, които чухъ отговора, който цезарь даде на Петрония на пира у Нерва, двойко си го обяснявахъ. Нѣкои пъкъ прѣдполагахъ, че Неронъ ще даде, или е вече далъ младата дѣвойка на Виниция; тѣ си спомнихъ, че тя е заложница, която, слѣдователно, има право да се кланя на каквото ще божество и която международното право не позволява да наказватъ.

Неувѣреността, ожиданието и любопитството обзехъ всички зрители. Цезарь дойде по-рано отъ колкото другъ пътъ и съ пристиганието му изново захванъхъ да си шъпнѣтъ, че ще стане нѣщо необикновено, защото Нерона, освѣтъ Тигелинъ и Ватиний, придружаваше Кассий, центурионъ съ атлетическо тѣлосложение и исполинска сила, когото водѣше съ себе-си тогава, когато искаше да има при себе-си силенъ защитникъ, напимѣръ, когато имаше да прави ноцни похождения изъ Субуръ, когато си устройваше развлѣченията, така наречени „sagatio“. Зрителитѣ заблѣжихъ сжщо, че въ самия амфитеатръ бѣхъ взети прѣдпазителни мѣрки. Бѣхъ увеличили числото на преторианскитѣ войници, на които началствуваше не центуриона, а трибунътъ Субрий Флавий, извѣстенъ до тогава като слѣпъ привърженникъ на Нерона. Мнозина разбрахъ, че цезарь е взелъ тия мѣрки, за да се